

Dragi svi, baš svi – nastavnici, administrativno, tehničko i pomoćno osoblje, učenici i roditelji. S puno emocija, tuge i sjete obraćam vam se danas kako bih vas pozdravila. Nakon 15 intenzivnih i izazovnih godina na mjestu ravnateljice ove lijepe „školske stvarnosti”, kojima je prethodilo još 30 jednako intenzivnih i poticajnih godina rada kao učiteljice u dvjema našim manjinskim školama, došao je trenutak da zaključim ovo prekrasno profesionalno iskustvo i započnem novo poglavlje moga života.

Bilo je to putovanje puno zadovoljstva, lijepih, bogatih i nezaboravnih kulturnih i ljudskih iskustava, ali ne bez teških, ponekad tužnih trenutaka koje sam ipak uspjela prevladati uz pomoć svih svojih suradnika, nastavnika i nenastavnog osoblja, ali i mnogih učenika!

Uvijek sam vjerovala u veliku vrijednost škole Gelsi: svako jutro, svakoga dana tijekom 35 godina koje sam provela ovdje, prvo kao nastavnica, a zatim kao ravnateljica, govorila sam svoje „da” ovoj školi, ponosna što sam njezin dio.

Svoj sam posao obavljala sa strašću, nastojeći stalno usavršavati i obnavljati svoje kompetencije kroz učenje, istraživanje i iskustvo na terenu, svjesna velike odgovornosti svojih uloga. Zahvaljujem svima koji su me podnosili i podržavali svojom profesionalnošću u donošenju odluka, osobito onih najtežih.

Osoba sam koja stoji čvrsto nogama na zemlji, ali i s vizijama, a najvažnija među njima bila je izgradnja škole koja je istinski uključiva – škole koja prihvaća svakoga i koja se brine o procesu rasta naših učenika.

Budućnost ove školske ustanove uvelike će ovisiti o vašem trajnom angažmanu. Jači smo nego što nas se ponekad prikazuje, i samo vjerom u vlastite sposobnosti i osjećajem pripadnosti, možemo nadvladati poteškoće i stereotipe koji nas okružuju.

Učenicima zahvaljujem na povjerenju koje su ukazali ovoj školi. Vi ste srce koje kuca u ovoj ustanovi, puni energije, originalnosti i želje za promjenama.

Put koji je pred vama širok je i svijetao. Nikada, ni iz kojeg razloga, nemojte odustati od sebe i svojih snova, nikada se ne predajte! Moja je želja za sve vas da u životu uvijek budete „pobjednici”, ali i da naučite iz poraza, koji su neminovni.

Nastavnicima želim ustrajnost i strpljenje; djeca i mladi trebaju vas, ali i vi trebate njih. Kao što smo uvijek potvrđivali, nijedno dijete ili mlada osoba nije izgubljena dok postoji učitelj koji vjeruje u nju.

Dopustite mi da vas ostavim s jednom rečenicom predsjednika Republike Mattarelle iz njegova novogodišnjeg govora, rečenicom koja izražava ono što bih vam i sama željela reći:

„Posljednja preporuka svima vama koji nastavljate dalje dok se moj autobus zaustavlja: koristite riječi koje vas je naša škola naučila kako biste obranili sebe i one koji tih riječi nemaju; ne budite promatrači nego protagonisti povijesti koju danas živite: uključite se, uprljajte ruke, zagrizite život, ne ‘prilagođavajte se’, angažirajte se, nikada ne odustajte od svojih ciljeva, pa ni onih najambicioznijih, preuzmite na svoja ramena one koji ne mogu sami: vi niste samo budućnost, vi ste prije svega sadašnjost. Molim vas: nikada ne budite ravnodušni, ne bojte se riskirati kako ne biste pogriješili... Čitajte, putujte, budite znatiželjni. Ja sam učinio, ili bolje rečeno, pokušao učiniti svoj dio, sada je red na vama.”

Naši se putevi sada razdvajaju, ali zapamtite da ste bili dio mog iskustva, moje priče, i samim time, mog života. Ja sam bila tu i bit ću tu. Znae gdje me možete pronaći. Eto, moj autobus je stigao, ja ovdje stajem.

Vama koji nastavljate dalje, želim sretan put!

Gloria Tijan